

VECKOBLADET 13

ORGAN FÖR VPK och KU i LUND UTKOMMER FREDAGAR

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Telefon: 046/13 82 13. Torsd. 19 - 21. Lörd. 10 - 12

Postgiro: 17 459 - 9. Pren. 15 kr/halvår.

1978 4:e årg.

Fredag den 14 april

Nedrustning

En av de främsta fredsinsatser som borgarna och socialdemokraterna i detta land har bidragit med är att hålla sams, idyllen, nationalkänslan, folkhemmet och på senare tid puss och kramandan på en hög nivå. Detta har uppnåtts genom att man konsekvent tigit ihjäl de viktigaste frågorna. Man talar så gärna, så gärna om hästar, golfbanor, vårkänslor och andra trivialiteter, men när det gäller att grundligt behandla de viktigaste frågorna – de som har ekonomiska, sociala och kulturella följder för massorna – då kommer den borgerliga och socialdemokratiska moralen och dubbelmoralen fram i hela sin härlighet. Då tiger hela etablissemanget, med politiker, press, opinionsbildare, på ett stoiskt sätt som hos oss väcker beundran och djup respekt, eftersom de som tiger som muren måste tiga och lida, tiga och ta emot. Man tillämpar därmed en konsekvent en av de mest högtstående maximerarna i vår kultur (som till sin klassnatur är kapitalistisk): tala är silver men tiga är guld. Eller med skalden Geijer: »Var plåga har sitt skri för sig/ men hälsan tiger still.» Detta anser vi borde premieras, eftersom det har kostat så mycken möda, och eftersom det i så hög grad har bidragit till freden i världen. Vad kunde vara lämpligare än att tilldela ihjältigarna Nobels fredspris?

Vad är det då som dessa den Tigande Gudens vestaler har undanhållit oss? Jo, hela frågekomplexet bakom den kommunalekonomiska utredningen och bakom GFPs (de gemensamma planeringsförutsättningarnas) ekonomiska del. Det borgarna och socialdemokraterna här tiger om är hur och på vilket sätt en nedrustning av den kommunala sektorn och en överföring av skattebördan från staten och kommunerna drabbar de svagaste klasserna i samhället. Det man från borgerlig och socialdemokratisk sida förtiger är att man genom att lägga större bördor på kommunerna vill minska statsskulden.

Och vad är statsskulden? Det är betalningen av ett underskott på 30 miljarder. Till vem är man skyldig dessa 30 miljarder? Jo till inhemska och utländska banker och kreditinstitut. Men vem har i sista hand utnyttjat dessa 30 miljarder? Vi, säger Bohman, vi har levt över våra tillgångar. Vi tiger, säger socialdemokraterna, tiga är guld, säger storfinsansen. Men enbart under senare tid har staten betalat 27 miljarder kronor som, vilket

det så vackert heter, »stöd till näringslivet». Att detta stöd alltmer ökar finanskapitalets koncentration och makt, det förtiger man. Att detta stöd att kasta sig över de numerärt svaga, eller hur?

Allt detta har man ärofullt förtigit. Men det finns de som talar. Det är dock inte de borgerliga eller socialdemokratiska politikerna. Det är deras budbärare och vapendragare, deras Sancho Panza, det är »vetenskapsmännen». Det är de som med objektivitetens svärd i näven framträder, hugger och amputerar. Dem kan man inte angripa. De är inte politiker, de är vetenskapsmän, de används till att spekulera, konkurrera, utlandsinvestera, jonglera med, det tiger vi som muren om säger borgarna, det tiger vi om, säger socialdemokraterna, men lider.

Eftersom statsskulden inget annat är än en överföring av statsförmögenheten till storfinsansen, och eftersom detta måste betalas, gäller det att hitta lämpliga metoder därtill. Och eftersom det svenska samhället är ett klassamhälle måste det se till att den stora massan av arbetare och tjänstemän betalar, antingen genom att man ökar skatterna (speciellt den kommunala) eller minskar de offentliga utgifterna eller båda. De (arbetarna och tjänstemännen) kan, de är så många, de andra (storfinsansen, höginkomsttagare, börspekulanter, kupongklipparna) kan inte, eller rättare sagt, de är så få, säger Mundebo i sin liberala, nästan helgonliknande oskuld. Det skulle strida mot den liberala, humanitära ideologin står utanför klasstriderna, de är starkt rotade i den objektiva, faktiska verkligheten, och den kan inte förnekas, den kan bara konstateras. Det är dessa, vetenskapens trogna och obefläckade vestaler, som lägger fram de mest häresände förslag om hur t ex sjukvården eller andra offentliga inrättningar skall chockhöja avgifterna, på det att de borgerliga och socialdemokratiska politikerna ska få en möjlighet att visa sin bestörtning och sin kärlek till folket, sin integritet och sina principer – bara för att sedan genomföra förslagen i ändrad och mera aptitlig form.

Men som sagt, att tiga är nog bäst för alla men speciellt för vissa. Tigande ger klingande, skinande, glittrande guld!

INSÄNDARE

Toaletterna vid Bantorget ska läggas ner, vill fastighetschefen Rune Linder. Nya ska byggas nästa år. Det blir till att hålla sej.

Och om man inte orkar hålla sej? I ens slyngel är hände det faktiskt att man hämnades på sina ovänner genom att pissa i deras brevlåda, faktiskt rätt så verkningsfullt. Det är nog tur för Rune Linder att han bor i Malmö (Boställsvägen 40). Annars skulle han förtjäna en påhälsning!

Mats G

INSÄNDARE II

Lundaprofessorn i nationalekonomi, ordföranden i den socialdemokratiska universitetsföreningen mm, Bo Södersten, har i veckan i en artikel i Arbetet vräkt sin galla över kommunister i ordalag som antyder svåra komplex. Men vad värre är, han upprepar sin tidigare argumentering om att vändningen från borgerlig misär till socialdemokratiskt välstånd enkelt kan ske genom att man bygger kärnkraftverk för 4 miljarder om året, vilket ger 25 000 nya jobb och en massa välgörande bi- och spiraleffekter.

EPA:s P-hus

I somras beslöt majoriteten i kommunfullmäktige, stick i stäv mot en kraftig opinion, att anta en ny stadsplan för kvarteret Färgaren och bygga ett parkeringshus åt i första hand EPA (som sen dess bytt namn till Tempo). Man har också börjat verkställa beslutet i och med att man rivit det gedigna bostadshus från 1950-talet som stod i vägen för bygget.

Men det är inte alls säkert att det blir något P-hus. Fullmäktiges beslut överklagades till länsstyrelsen av flera sakägare. Länsstyrelsen har ogillat besvären, men detta har enligt vad VB fått veta överklagats till regeringen. Därmed har avgörandet skjutits ytterligare ett stycke på framtiden, och vi vet ju att bostadsminister Elvy Olsson i flera uppmärksammade fall har gått emot kommunernas och tjänstemännens önskemål.

Under tiden växer de sakliga argumenten mot ett P-husbygge. Efter socialstyrelsens larmrapport från i vintras om den hälsofarliga blyhalten i stadsluften har hälsovårdsnämnden i Lund efter ett VPK-initiativ beslutat att till hösten genomföra omfattande mätningar. Ett mycket rimligt krav är att förberedelserna för P-husbygget avbryts till dess att resultaten från mätningarna föreligger.

Men vi har ju också argumentet med Lunds kommuns ruttna finanser, som ju inte blivit mindre ruttna sen i somras. Nu hotar nya nedskärningar av den sociala verksamheten, och man har bl a uppskjutit bygget av en ny och välbehövlig barnstuga på Östra Torn. Fråga är emellertid om de borgerliga och socialdemokratiska politikerna vågar gå på självmordslinjen att slopa barnstugorna och ändå bygga P-hus just i dessa dagar då en dagisdemonstration samlar 1 700 deltagare.

Så frågan om Epas/Tempo's P-hus är verkligen inte avgjord!

Man häpnar över detta märkliga påstående och börjar undra vad som kan ligga bakom. Är Bo Södersten okunnig i elementär samhällsekonomi? Omöjligt, han är ju professor i ekonomi och har därmed papper på att han inte är okunnig! Är det i stället så att han medvetet och cyniskt försöker bedra opinionen? Nej, de som känner Södersten menar alla att han är en hederlig person som inte kan tänka sej något sådant.

Då återstår faktiskt bara ett alternativ: Bo Södersten är dum, urbota dum.

Observator

ANTI-IMPERIALISTISKA GRUPPER

VB har intervjuat Staffan Lindberg i Syd-asienkommitten i Malmö/Lund. Det finns kommittéer också i Göteborg, Stockholm och på Gotland.

– Vad vill sydasienkommitteerna och hur jobbar ni konkret?

– Sydasienkommitteerna bildades i juni 1976. Då övergick det »tysta» klassförtrycket i Indien till ett mer öppet, med undantagstillstånd, 100 000 tals politiska fångar osv.

Det var viktigt att vrida rätt den förvirrade och apatiska bild, som normalt sprids här i landet om Sydasien. Vi vill försöka vända det humanitära intresse som finns i Sverige till ett politiskt, anti-imperialistiskt ställningstagande. Vi informerar alltså om läget i Sydasien – Afghanistan, Pakistan, Indien, Nepal, Butan, Bangla-Desh och Sri Lanka – och ger stöd till alla de krafter som bekämpar imperialism, underutveckling och politiskt förtryck i området. Vi är fristående från politiska grupper här och i Sydasien.

– Kommittéerna ger ut Sydasienbulletinen, ordnar studiecirklar, förbereder bildband för skolbruk mm. Tillsammans med Asieninstitutet skall vi ordna ett symposium om massmedias sätt att behandla Asien. Bilden är ju oftast snedvriden och baserad på imperialistiska nyhetsbyråers rapporter. Vi tänker också ha en kampanj för de många politiska fångar som, trots att undantagstillståndet upphört, sitter utan rättegång och dom i de indiska fängelserna.

– Hur ser ni på det svenska biståndet till Sydasien?

– Sverige ger nu en halv miljard till Syd-asien varav 300 miljoner till Indien. Dessa pengar ser vi som helt bortkastade! De kommer bara de redan privilegierade till godo. Inte ens den borgerliga biståndsfilosofin håller i det här fallet eftersom biståndet på grund av den indiska samhällsstrukturen och på grund av dålig svensk planering inte alls når de verkligt fattiga i Indien. Detta erkänns också av SIDA:s och riksrevisionsverkets tjänstemän. Ändå föreslås höjda anslag till Sydasien! Det är helt oansvarigt, menar vi. Biståndet måste avvecklas! VPK har här samma analys som vi och motiverar om en avveckling av biståndet, socialdemokraterna däremot, som har goda kontakter med kongresspartiet i inbil-

lar sig att detta skall kunna förbättra de fattigas villkor. Något som partiet inte lyckats med under 30 år i regeringsställning... Situationen för de fattiga i Indien blir istället bara värre.

– Men den indiska ekonomin lär ju ha fått ett visst uppsving?

– Det är sant att Indien f.n. har ett stort valutaöverskott och dessutom stora mängder vete i lager. Den interaktionella krisen har förbättrat Indiens relativa läge på världsmarknaden. Bl.a. kan landet producera billiga industrivaror med sin underbetalda arbetskraft. Indiska monopolföretag och de transnationella bolag som äger 30% av tillverkningsindustrin, gör stora vinster. Men det här kommer naturligtvis inte det indiska proletariatet till godo. Misären ökar för både industri- och lantarbetare och fattiga bönder. Vetöverskottet t.ex. kan inte delas ut eller säljas billigt inom landet, eftersom det skulle gå emot de rika böndernas krav på höga priser. Så det prånglas ut i bistånd till andra länder eller ruttar bort i lagren.

– Det stabila ekonomiska läget har gjort att Janatpartiet seglar i medvind. Några stora politiska förändringar skall man inte vänta sig de närmaste åren. Den revolutionära massmobiliseringen har ännu bara börjat.

– Sydasienkommitten vill förbereda opinionen på det proletära uppror och det ökade öppna förtryck, som måste komma så småningom.

– Hur är situationen för de progressiva krafterna i Indien idag?

– Sedan splittringen 1964 finns två kommunistiska partier. CPI är moskvatroget, stöder den nationella bourgeoisin och accepterade Indira Gandhis undantagstillstånd. Det har nu stora svårigheter i och med att Moskva stöder Jantapartiet. CPI(m) är det starkare revolutionära partiet. Det är ett stalinistiskt kaderparti, som är starkt på vissa platser, t.ex. i Västbengalen där det nu har regeringsmakten, och bl.a. försöker genomföra en jordreform. De båda partierna samarbetar inte för närvarande. Så finns det maoistiska småpartier, samlade i CPI(m-l).

– Slutligen, hur får man kontakt med Syd-asienkommitten?

– Genom Ola Hansson, tel 040/123930 eller Staffan Lindberg, 046/»?» §) = eller Staffan Lindberg, 046/113408.

Handla Solidariskt!

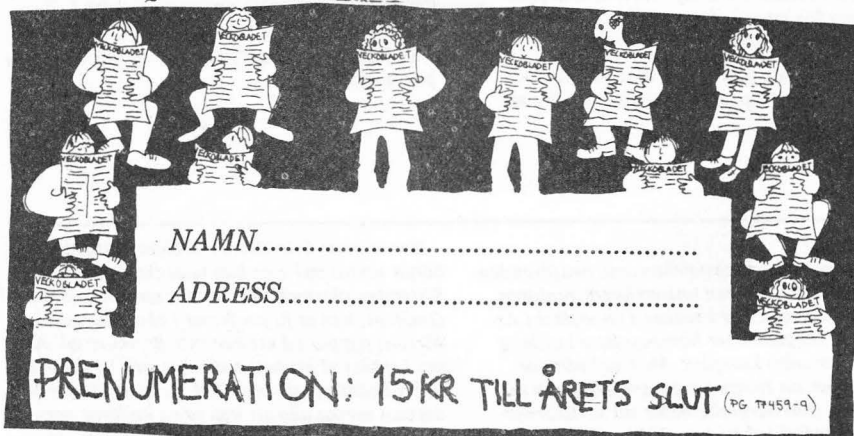
I förra numret av VB presenterade vi den butik, som Svensk-Kinesiska vänskapsförbundet öppnat här i Lund. Vad är då Svensk-Kinesiska vänskapsförbundet? Vi låter nedan ingemär Odenbrand, vice ordförande i lunda-avdelningen, kort presentera förbundet.

Svensk-kinesiska vänskapsförbundet är en organisation, som har till uppgift att stärka vänskapen mellan folken i Sverige och Kina, genom att öka svenska folkets kunskap om Folkrepubliken Kina och det kinesiska folket, dess kultur, historia, strävanden, arbete och samhällsliv, samt att främja de diplomatiska förbindelserna, handelsförbindelserna, kulturella och andra förbindelser mellan de två folken och länderna.

Svensk-kinesiska vänskapsförbundet är politiskt och ekonomiskt oberoende. Det tar ställning i svenska politiska frågor endast i den mån dessa direkt rör vänskapen och förbindelserna mellan Sverige och Kina. Det tar ställning i världspolitiska frågor i den mån dessa direkt rör Kina.

Svensk-kinesiska har i slutet av 1977 9.500 medlemmar i hela Sverige, och lokalavdelningar på ett 40-tal orter. I Lund är vi ca 250 medlemmar, och ordnar möten, studiecirklar, filmförevisningar, utställningar, basarer m.m.

Medlem blir man lättast genom att betala avgiften 40 kr direkt till någon i vår butik eller per postgiro 501277 - 8 till förbundet centralt. I medlemsavgiften ingår Kinarapport med 8 nr per år samt medlemsblad och dessutom rabatter på nyutkomna böcker om Kina. Medlemmarna har företräde till förbundets Kinaresor, 20 stycken 1978.

Hyresgästföreningens årsmöte fortsätter tisdagen 18 april kl 19.00 på Folkets Hus.